

"Evet, nasıl ki, kâinatın her zerresi Hâlık-ı Kâinata şehadet ve gülümseyerek haber veriyor... Kur'ân-ı Hakîmin vücudunu teşkil eden harfleri de hâdisat-ı kevnîyenin mâzi, hal ve müstakbeline lisan-ı halleriyle şehadet edecekleri bedihîdir diyorum." İzahı?

"Üstadım, bu üçüncü nükte-i kenziyeyi mütalâa ettim. Sûre-i Alâk-ı mübareğin hurûfâtının ima ettiği sırlar karşısında hayretimden gayr-ı ihtiyârî, 'Allah Allah!' lâfz-ı celâli ağızımdan çıkmakla, öz ve gözlerim hazin hazin yaşıyordu ve şöyle düşünüyordum:"

"Evet, nasıl ki, kâinatın her zerresi Hâlık-ı Kâinata şehadet ve gülümseyerek haber veriyorlar. Öyle de kâinatın haritası olan Kur'ân-ı Hakîmin vücudunu teşkil eden harfleri de hâdisat-ı kevnîyenin mâzi, hal ve müstakbeline lisan-ı halleriyle şehadet edecekleri bedihîdir diyorum. Bu düşüncemin izahını nihayetdeki ihtarında buldum, elhamdü lillâh dedim." (1)

İnsanların yazmış olduğu teliflerde ve eserlerde ana bir amaç asıl bir gaye vardır, geri kalan ifade ve beyanların büyük bir kısmı, anlam ve amaç içermeyen yapı taşları niteliğindedir. Bu yüzden insan eli ile yazılan kitaplarda semavi kitaplarda olduğu gibi külliyet, ihata, canlılık, her yönü ile anlamlılık özellikleri yoktur.

Kur'an ve ayetleri, Allah'ın sonsuz ilim ve kelam sıfatından süzülüp geldiği için, bu ayetlerin her tarafı her bir harfi her bir noktası mana ve işaretlerle bezenmiştir. Bu yüzden **"Şu ayetin şu tarafı çok manalı olmakla birlikte -haşa- şu kısmı gereksiz, anlamsız ve abes."** diyebileceğimiz bir tarafı yoktur.

Nasıl Allah'ın kudret sıfatının bir sayfası olan kainat ve içindeki her bir zerre boş olmaktan, abes ve anlamsızlıktan münezze ve mukaddes ise, Allah'ın sonsuz ilim ve kelam sıfatından gelen Kur'an ve onun en küçük cüzü olan harfleri de aynı şekilde boş olmaktan, abes ve anlamsızlıktan münezze ve mukaddestir.

Yani Kur'an'ın içinde kazurat türünden, işe yaramayan ve anlam ifade etmeyen en ufak bir nokta bir fazlalık, gereksiz bir ifade ya da harf bulunmuyor. Bu incelikleri kavramayan bazı ahmak bidat ehli hocalar Ehl-i sünnet alimleri ve evliyalarının Kur'an ayetlerinden bir takım işaret ve beşaretler çıkarmasını inkar ediyorlar.

Onların yüzeysel ve bozuk anlayışlarına göre Kur'an insan eserlerinde olduğu gibi bir anlam üzerinde duran, remiz, işaret ve beşaret gibi şeylere sahip olmayan alelade bir kitap gibidir. Dolayısı ile İbn-i Arabi ve Said Nursi gibi zatların ayetlerden çıkarmış olduğu tahricat ve beşaretleri kabul etmiyoruz diyorlar.

Oysa kâinatın haritası olan Kur'ân-ı Hakîmin vücudunu teşkil eden harfleri de hâdisat-ı kevnîyenin mâzi, hâl ve müstakbeline lisan-ı halleriyle şهادet edecekleri bedihîdir diyorum. Yani Kur'an ayetlerinin kapsamadığı ihata etmediği bir zaman dilimi, bir mekan yoktur. **Kur'an yaş ve kuru her şeyden haber vermektedir.**

Dolayısı ile Kur'an'ın milyonlarca insanın imanının kurtulmasına vesile olan Risale-i Nur hareketine otuz üç ayeti ile işaret ve beşaret etmesi, gayet normal ve latif bir durumdur.

(1) bk. [Barla Lahikası, \(110. Mektup\)](#).